

Hermed sigter jeg selvfølgelig ikke til den Part af Bemærkninger, der angaar den paagældende Embedsmands Fortjenester under hans Embedsvirksomhed — derom kunne vi alle være enige. Men det hedder videre, at „som Ingeniør under Vandbygningsvæsenet har Kammeraad Bruhn oppebaaret en aarlig Lønning, der oprindeligt androg 2,800 Kr. aarlig, men som fra 1889 paa de aarlige Finanslove forhøjedes til 4,600 Kr.“ Det lyder jo allerede ret urimeligt, at en Løn paa 2,800 Kr. pludselig skulde være bleven forhøjet til 4,600 Kr., og det viser sig da ogsaa, som der nærmere er gjort Rede for i Betænkningen, at saaledes forholder det sig ikke. Der har siden Finansaaret 1889—90 været tilstaaet den paagældende et personligt Tillæg paa 1,000 Kr., og siden Finansloven 1876—77 har der været tilstaaet ham et midlertidigt Tillæg af 300 Kr. Da han fik det sidstnævnte Tillæg, var hans Grundløn 3,200 Kr. Hvornaar den er bleven forhøjet fra 2,800 Kr. til 3,200 Kr., har jeg ikke kunnet finde. I Anmærkningerne til Finanslovene fra 70'erne findes der lige saa lidt som i Statsrevisionens Betænkninger nogen Specifikation af den Maade, hvorpaa Medhjælpssummen under Vandbygningsvæsenet er bleven anvendt. Lønnen har mulig nok en Gang været 2,800 Kr. og er senere i Begyndelsen af 70'erne bleven forhøjet til 3,200 Kr. og derefter to Gange med de af mig nævnte Beløb, saa den fra 1889 har udgjort 4,600 Kr. Bemærkningerne til Lovforslaget ere altsaa i den Retning ret mangelfulde og give ikke det Indblik i Forholdene, som de skulde. For dette Punkts Vedkommende har det mindre at betyde; man kan sige, at det kun har historisk Interesse, hvorledes vedkommende har været lønnet hele sin Embedstid igennem. Men en hel Del paafaldende er det, at Bemærkningerne ikke omtale den Lønningslov, der gælder for den omtalte Embedsmand, og at hverken Lovforslaget eller Anmærkningerne dertil røbe de særskilte Regler, der her ere gældende. Det er, som om Ministeren har sendt Sagen til Finansudvalget og sagt: Kunne I nu finde Katten? I og for sig kan det ikke være Udvalgets Sag at efterse, efter hvilken Lov den paagældende har været lønnet. Det have vi imidlertid gjort, og det viser sig, at han ligesom de andre, der ere ansatte under Vandbygningsvæsenet, har været lønnet af en Medhjælpssum, der er opført i Lov af 1ste April 1871 om Lønninger for de under Indenrigsministeriet hørende Embeds- og Bestillingsmænd

med Undtagelse af selve Ministeriets Personale: Denne Lov har en § 7, hvis Begyndelse lyder saaledes: „For de i nærværende Lov omhandlede Bestillingsmænd, som ikke have kgl. Ansættelse, saa vel som for dem, der lønnes af de i foregaaende Paragraf nævnte Medhjælpssummer, kan der afkortes indtil 5 pCt. i deres Lønninger for at anvendes til Forsørgelse af dem og deres Efterladte.“ Altsaa, denne Lov ligesom flere Lønningslove, der ere vedtagne i Tiden 1869—71, indfører et Selvpensioneringssystem; det bestemmes, at der af de paagældende Embeds- og Bestillingsmænds Lønning skal indeholdes indtil 5 pCt., som forrentes af Statskassen med 5 pCt., og dette Beløb skal anvendes til Forsørgelse af dem og deres efterladte. Da disse Lønningslove bleve vedtagne, gik man ud fra, at dermed var Pensionsspørgsmaalet for de paagældende endelig og afgjort løst, men dette særlige Forhold er, som sagt, hverken omtalt i Lovforslaget eller i Bemærkningerne dertil. Dersom Lovforslaget havde været retteligt fremsat, burde det have lydt paa en Tillægspension til den Pension, der kunde erhverves for det indeholdte og af Statskassen forrentede Lønningsafdrag, og Bemærkningerne til Lovforslaget burde have oplyst om, at der ifølge den Lønningslov, hvorefter den paagældende har været lønnet, er for ham opsparet et Beløb, som nu udgør 4,900 Kr., hvilket giver 850 Kr. som aarlig Pension. Og saa skulde Lovforslaget videre have lydt paa, at da man fandt, at denne Pension ikke var tilstrækkelig stor for denne hæderlige og veltjente Embedsmand, der har tjent i saa mange Aar; foreslog man dette Beløb forhøjet til det højeste Beløb for en ekstraordinær Pension. Dette vilde have faaet Finansudvalgets fulde Tilslutning. Nu derimod, da Lovforslaget intet indeholdt derom, er det blevet Udvalgets Sag at maatte foreslaa en Nedsættelse til 1,850 Kr. Deri ligger altsaa ingenlunde noget Forslag om at nedsætte den Pension, som Ministeren har ønsket at give denne Embedsmand. Der er kun taget Hensyn til, at vi ikke kunne overse, at en Del af denne Pension fremkommer ved, at der for det af hans Løn indeholdte Beløb kan købes en Livrente. Jeg skal ogsaa i Henhold til, hvad jeg her har udtalt, anbefale det stillede Ændringsforslag, hvori det udtales, at Ingeniør under Vandbygningsvæsenet, Kammeraad Bruhn faar et ekstraordinært Tillæg af 1,850 Kr. aarlig til den Pension, han allerede af det for ham opsparede Beløb kan opnaa.